

FOTO: ČTK

ZAJÍMAVOST

Pátrání po relikviáři

V roce 1984 přišel na vídeňský konzulát ČSSR americký podnikatel a nabízel 250 tisíc dolarů za to, že ze socialistického Československa bude moci převést ukrytou památku, kterou vůbec nikdo nehledá a nikdo nepostrádá. Úředníci byli překvapeni. Podnikatele si pozvali vícekrát a jednání o odkoupení starožitnosti začala odposlouchávat policie. Rozjela se velká a složitá detektivní hra. Američan se „podřekl“, že památka je na území Československa asi 150 kilometrů od Norimberku a že ji u nás vlastnil rod, který spravoval majetek i v Rakousku a Francii. Prozradil také, že starožitnost není větší než stůl. Okruh policejního pátrání se zúžil na západní Čechy a na majetek rodu Beaufort. Po rozsáhlém průzkumu archivů a výsledku pamětníků vytipovali policisté několik možností. V prvorepublikovém soupisu památek ze západních Čech našli odborníci zmínku i o relikviáři sv. Maura. V listopadu 1985 přijela pátrací skupina na Bečov. 5. listopadu byl po hodinách proklepává-

ní stěn a podlah pod hradní kaplí nalezen relikviář. V hlíně a sutí ležel nijak nezajištěný, pouze obložen lahvičkami koňaku a vína. Podnikatel sice tvrdil, že měl zájem o jinou památku, ale už se neozval. Ještě předtím však stačil prozradit, že se o starožitnosti dozvěděl po válce v tehdejší Západní Německu, kde působil jako voják. Informaci prý koupil. Pravděpodobněji je však verze, že byl najat samotnými Beauforty, aby jim pomohl opět se dostat k památce nesmírné hodnoty. Ostatně skutečnost, že členové rodu si pro relikviář chtěli po válce dojet, potvrzuje právě to, že v zemi byla památka uložena jen narychlo a zaspána. Nakonec v zemi ležel relikviář čtyřicet let a na světlo byl vytažen jako velmi poškozený. Beaufortové ještě v Rakousku žijí. Na majetek, který byl rodině v roce 1945 coby aktivním spolupracovníkům fašistů (někteří z nich byli v NSDAP) zabaven podle Benešových dekretů, se přijela při slavnostním vystavení relikviáře v roce 2002 podívat jedna z členek rodu.

→ Okolí patří k nejkrásnějším lokalitám Karlovarska. Osídlení místa je pradávné. To středověké pak souvisí s důležitou zemskou komunikací z Čech do Německa. K její ochraně byl na nevysokém ostrohu nad řekou Teplou ve 13. století vybudován hrad, k němuž byl později přistavěn zámek. Hradní posádka jednak obchodní cestu hlídala, jednak vybírala clo. Kromě obchodu hrálo při rozvoji města velkou roli hornictví. Od 13. století do třicetileté války se v této části Slavkovského lesa těžilo zlato, stříbro a cín.

Díky rozvoji řemesla se během 17. a 18. století změnila i tvář Bečova a okolních měst. Bohatí podnikatelé žijící z cínařství, knoflíkářství, kožařských výrob a lesního hospodářství začali zdejší městečka včetně Bečova přestavovat. Kdysi půdorysem určený středověký ráz se však neztratil. Po rychlém dopravním rozvoji v 18. a 19. století objevili přírodní krásy Slavkovského lesa u Bečova i turisté.

Zlom přišel po druhé světové válce, kdy po odsunu Němců lákalo Bečovsko nové osídlení jen málo. Nové oživení přinesl až po roce 1950 rozmach těžby uranové rudy v okolí Horního Slavkova. Po vyčerpání uranových ložisek v šedesátých letech nastaly pro region opět klidnější časy. S rozvojem chalupářství a posléze i se zájmem o památky ze strany místních i cizinců, usiluje samospráva o vybudování image klidné a historicky cenné lokality, jež má zvýšit turistický ruch a přinést peníze. V devadesátých letech bylo opraveno historické jádro Bečova, jehož chloubou je hlavní silnice s radnicí a muzeem navazující na barokní zámek zpřístupněný v roce 1996.

Přestavba se nekonala

Bečovský hrad propojený se zámekem je odborníky označován jako jeden z nejzachovalejších českých hradů. Paradoxně díky tomu, že v něm žádný ze čtyř významných rodů, které Bečov vlastnily, moc dlouho nevydržel. Domy středověkého hradu totiž už za renesance přestaly vyhovovat nárokům na

reprezentaci i na bydlení. Po přistavění nového paláce začal hrad sloužit hospodářským účelům. Renesanční palác postavili Pluhové z Rabštejna k dřívější pevnosti pánů z Rýzmburka. Ostatně Pluhové jsou dodnes připomínáni v jménu stavby – Pluhovský palác.

První, co však návštěvník Bečova uvidí z nevelkého náměstí, podél kterého stojí většina zdejších domů, je pozdně barokní zámek propojený terasovou zahradou s městem. Zámecké budovy s růžovou fasádou doplňují zvláštní, po staletí budovaný a díky prolínání slohů, urbanisticky jedinečný soubor staveb. Návštěvník může obdivovat paláce, ve stavbách zakomponované hradby, úřednické domy, stavby sloužící kdysi díky kvalitním sklepům jako pivovar či nejrůznější můstky a schodiště spojující jednotlivé části.

A ještě jedna věc stojí za zmínku. Soubor staveb v hradu a zámku zůstal dodnes zachován i díky tomu, že se neuskutečnil záměr rodu Beaufort-Spontini, který si v 19. století u architekta Josefa Zídka, představitel novorenesance, objednal romantizující přestavbu. Ta by znamenala faktické zničení památky. Zámek a hrad by dostaly jednotnou podobu ve stylu Karlštejn smíchaný s Konopištěm.

Zámecké a hradní zahrady lze projít zdarma, za vstup do zámku se pak platí. Vybrat si můžete ze dvou okruhů. Jeden návštěvnícky je klasický a vede po komnatách, v nichž své stopy zanechali jak zmínění Rýzmburkové a Pluhové, tak rod Quastenberk a Beaufort-Spontini.

FOTO: JANA FRÖHLICHOVÁ

Chrlíč na kašně u radnice, stejný je i ve vchodu do místního zámku.